

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/136/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113214432
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5113214432.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Jánom Rybárikom, v právnej veci navrhovateľa: M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. - D., R. č. XXXX/XX, právne zastúpený: advokátska kancelária Legal Counsels s.r.o., so sídlom Tallerova 10, Bratislava, IČO: 36364606, proti odporcovi: Stredoslovenské kameňolomy a štrkopiesky, štátny podnik „v likvidácii“, so sídlom Oroľská 3, Žilina, IČO: 00015474, právne zastúpený: BARRISTER LEGAL s.r.o., so sídlom Zámocké schody 2/A, Bratislava, IČO: 46225234, o určenie platnosti kúpnej zmluvy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je p o v i n n ý uhradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia advokátskej kancelárii BARRISTER LEGAL s.r.o., vo výške 4.181,03 eur na účet vedený v Tatra banka, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal určenia platnosti kúpnej zmluvy. Spoločnosť STAVING, š.p. právny predchodca odporcu, ako predávajúci a navrhovateľ, ako kupujúca strana uzatvorili kúpnu zmluvu ešte v roku 1996. Predmetom zmluvy bol prevod vlastníckeho práva k zariadeniu staveniska v areáli na R. ulici č. X v R. tak, ako je to zakreslené v geometrickom pláne a mape, ktoré sú pripojené k tomuto návrhu. Pri podpise kúpnej zmluvy došlo aj k reálnemu odovzdaniu veci, teda dočasným a drobným stavbám - nehnuteľnosťí špecifikovaných v kúpnej zmluve. Z dôvodu, že drobné nehnuteľnosti sa podľa vtedy platných predpisov do kat. nehnuteľností nezapisovali, z uvedeného dôvodu nikdy neboli v kat. nehnuteľností zapísané. Právny predchodca odporcu vybudoval, a teda nadobudol do svojho výlučného vlastníctva toto stavenisko originárnym spôsobom, t.z., že na akýkoľvek následný zmluvný prevod vlastníckeho práva k nim sa nevyžadovalo rozhodnutie o povolení vkladu príslušným úradom. Navrhovateľ riadne uhradil kúpnu cenu v tom čase vo výške 2.094.015,-Sk. K úhrade kúpnej ceny došlo bezhotovostným prevodom na účet právneho predchodcu odporcu. Následne navrhovateľ užíval nehnuteľnosti tvoriace zariadenie staveniska, platil z nich dane až do času, kým na základe podnetu aktuálneho vlastníka pozemkov, na ktorých sa predmetné nehnuteľnosti tvoriace zariadenie staveniska nachádzajú, spoločnosť VODOTIKA, nebolo Mestskou časťou Bratislava Petržalka vydané rozhodnutie o odstránení dočasných stavieb zariadenia staveniska.

Navrhovateľ poukázal na to, že kúpna zmluva bola platne uzavretá a nadobudla účinnosť, t.j. nastali je obligačno-právne a vecno-právne účinky, a to bez toho, aby sa vyžadovalo povolenie vkladu, resp. podanie návrhu na vklad.

Navrhovateľ svoj naliehavý právny záujem odôvodnil tým, že Obvodný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, ako príslušný odvolací orgán vo svojom rozhodnutí z roku 2013 konštatoval, že je sporná otázka subjektu, ktorý má byť zaviazaný odstrániť zariadenie staveniska. Odvolací orgán dospel

k záveru, že jedine na poklade súdneho rozhodnutia, ktorým sa ustáli otázka vlastníka staveniska, možno v konaní o odstránenie stavieb pokračovať.

Ďalej uviedol navrhovateľ, že v súčasnej dobe je spochybňovaná platnosť kúpnej zmluvy a jej účinkov vrátane zmluvného prevodu vlastníctva, a to nielen zo strany orgánov verejnej moci, ale aj zo strany spomínaného vlastníka pozemkov spoločnosti VODOTIKA, a.s. Ohľadne naliehavého právneho záujmu zhrnul, že v súčasnej dobe je spochybňovaná v celom rozsahu platnosť a účinnosť kúpnej zmluvy. Za daného stavu existuje naliehavý právny záujem na určení, či kúpna zmluva zo dňa 22.5.1996, ktorú uzatvorila spoločnosť STAVING, š.p., právny predchodca odporcu, ako predávajúci a navrhovateľ ako kupujúci je platná a účinná, nakoľko tohto času existuje značná právna neistota, ktorá si vyžaduje nevyhnuté rozhodnutie súdu vo veci samej.

Následne navrhovateľ podal na tunajší súd návrh na vstup vedľajších účastníkov, a to VODOTIKA, a.s., so sídlom Bosáková 7, Bratislava a VODOTIKA-MG, spol. s r.o., so sídlom tamtiež. Tento návrh odôvodnil tým, že v predošlých konaniach 7C/253/2010 Okresného súdu Bratislava sa riešila otázka vlastníctva dočasných stavieb stojacich na pozemkoch spoločnosti VODOTIKA a VODOTIKA-MG. Tunajší súd uznesením 2C/136/2013-140 nepripustil vstup vedľajších účastníkov na strane odporcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline dňa 3.2.2014.

Následne navrhovateľ podal návrh na zmenu žalobného návrhu a v tejto zmene návrhu žiadal, aby súd jednak určil, že kúpna zmluva uzavretá dňa 22.5.1996 je platná a navyše rozhodol, že určuje, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom nehnuteľností stavieb, a to priemyselnej budovy, budovy obchodu a služieb, administratívnej budovy, budovy technickej vybavenosti, inžinierskej stavby.

Svoj zmenený návrh odôvodnil tým, že už samotný Krajský súd v Žiline pod sp. zn. 9Co/331/2013 rozhodol o odvolaní navrhovateľa proti zamietavému uzneseniu prvostupňového súdu o nariadenie predbežného opatrenia v prejednávanej veci, z ktorého vyplýva, že v danom prípade nie je sporná platnosť, resp. neplatnosť predmetnej kúpnej zmluvy, ale je potrebné vyriešiť otázku vlastníctva k predmetu tejto kúpnej zmluvy.

Tunajší súd uznesením 2C/136/2013 pripustil zmenu žalobného návrhu tak, ako je to konštatované vyššie.

Odporca sa písomne k návrhu navrhovateľa nevyjadril

Súd na pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom právnych zástupcov účastníkov konania, oboznámil sa s GP, výkazom výmer, kúpnu zmluvou, návrhom na povolenie vkladu vlastníckeho práva, rozsudkom OS Bratislava 7C/253/2010, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 3Co/376/2012-388, uznesením NS SR 5Cdo/169/2013, žiadosťou Mestskej časti Bratislava, pripojenou fotodokumentáciou, výpisom z účtu VÚB a zistil nasledovné:

Ešte dňa 22.5.1996 uzatvorila spoločnosť STAVING, š.p., právny predchodca navrhovateľa ako predávajúci a navrhovateľ ako kupujúci kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k zriadeným staveniskám v areáli na Bosákovej č. 4, v Bratislave, tak ako je to zakreslené v GP a mape, ktoré tvoria prílohu tohto návrhu. Pri podpise kúpnej zmluvy došlo aj k reálnemu odovzdaniu veci a riadnemu vyplateniu kúpnej ceny na základe bezhotovostného prevodu na účet právneho predchodcu odporcu STAVING, š.p. Ako to vyplýva z podaného návrhu, navrhovateľ sa jednak domáha, aby súd určil, že táto kúpno-predajná zmluva je platná. Neskôr svoj návrh rozšíril o to, aby súd určil, že navrhovateľ je vlastníkom nehnuteľností na stavenisku, a to rôznych objektov - hospodárka budova, technická budova a podobne.

Navrhovateľ v plnom rozsahu na pojednávaniach zotrval na svojom písomnom návrhu a svojich písomných stanoviskách. Na pojednávaní ešte upresnil, že čo sa týka predmetných nehnuteľností, tak tieto majú charakter nehnuteľností. Účastníci konania uzavreli riadnu kúpnu zmluvu, na základe ktorej jasne deklarovali záväzok predávajúceho previesť konkrétne špecifikované nehnuteľnosti do vlastníctva a držby kupujúceho a kupujúci sa zaviazal takéto nehnuteľnosti previesť do držby, čo sa nakoniec aj stalo po uzatvorení zmluvy a zaplatiť za ňu kúpnu cenu, čo sa takisto stalo. Samotná skutočnosť, že nedošlo k evidencii tohto prevodu vlastníckeho práva do kat. nehnuteľností je dostatočne vysvetlená tým, že v tom čase nemohli byť evidované takéto nehnuteľnosti v kat. nehnuteľností. Ďalej ešte na pojednávaní dal do

pozornosti, že to bol navrhovateľ, ktorý platil aj daň z týchto stavieb. Dokonca platil aj daň z pozemkov pod týmito stavbami dlhé roky.

Právny zástupca odporcu sa na pojednávaní vyjadril k písomnému návrhu navrhovateľa aj k jeho ústnemu vyjadreniu. Návrh považoval v plnom rozsahu za nedôvodný a žiadal ho zamietnuť. Podľa jeho vyjadrenia vlastnícke právo ku všetkým nehnuteľnostiam, ktoré sú špecifikované v žalobnom návrhu svedčia Stredoslovenským kameňolomom a štrkopieskom, štátny podnik „v likvidácii“ ako právnomu nástupcovi po spoločnosti STAVING, š.p., v likvidácii, ktorý zanikol v dôsledku zlúčenia so Stredoslovenskými kameňolomami a štrkopieskami, štátny podnik „v likvidácii“. Podľa ich názoru kúpna zmluva z roku 1996 nie je platná ani účinná. Nie je účinná vo vecno-právnom smere a nie je účinná ani v obligačno-právnom smere. Pre zmluvy o prevode vlastníckeho alebo iného majetkového práva k nehnuteľnostiam je rozhodnutie o povolení vkladu do kat. nehnuteľností potrebné opačný neprístupný široký výklad, kde do popredia princípu konštrukčného charakteru právoplatnosti rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva. Preto je potrebné považovať rozhodnutie okresného úradu, katastrálneho odboru, ktorý odmietol vklad do katastra za rozhodnutie, ktoré má na mysli § 47 ods. 1 O.z. s následkami uvedenými v ods. 2 tohto ustanovenia. Naďalej platí, ak sa do troch rokov od uzavretia zmluvy nepodá návrh na povolenie vkladu platí, že účastníci od zmluvy odstúpili. Poukázal aj na ust. § 133 ods. 2 O.z., ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností. Uviedol, že toto je všeobecne známa skutočnosť, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam sa nadobúda vkladom do kat. nehnuteľností, čo v tomto prípade neprebehlo.

Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s predloženými listinnými dôkazmi, ktoré produkoval predovšetkým navrhovateľ.

Z pripojenej kúpno-predajnej zmluvy je nepochybné a zrejmé a túto skutočnosť ani jedna zo zúčastnených strán nepopiera, že predávajúci STAVING, š.p., „v likvidácii“ uzatvoril s kupujúcom M. kúpno-predajnú zmluvu. Predmetom tejto zmluvy bolo oplotenie, sociálno-prevádzková budova, kotolňa, oceľová hala, murovaný objekt - sklad, kanalizácia, parkovisko, umývací rampa a záchytná nádrž. Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ zaviazal uhradiť predávajúcemu čiastku vo výške 2.094.015,-Sk.

Z pripojeného návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra zo dňa 24.5.1996 vyplýva, že navrhovateľ podal tento návrh v tom čase na Správu katastra v Bratislave.

Z GP, ktorý predložil navrhovateľ, sú zrejmé detaily staveniska a jednotlivých postavených nehnuteľností.

Na tomto mieste je potrebné poukázať na rozsudok Okresného súdu Bratislava V. 7C/253/2010-352 zo dňa 7.5.2012. Pred týmto súdom navrhovateľ viedol spor s odporcami v rade 1/ VODOTIKA, a.s., a v rade 2/ VODOTIKA-MG, spol. s r.o., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

Súd jeho návrh zamietol. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal, aby súd určil, že je vlastníkom týchto nehnuteľností - priemyselnej budovy nachádzajúcej sa na parcele CKN č. XXXX/XX - zastavené plochy o výmere XXX m², parcele CKN č. XXXX/XX - zastavené plochy o výmere XXX m², parcele CKN č. XXXX/XX - zastavené plochy o výmere XXX m² kat. úz. Petržalka, obec Bratislava. Ďalej budovu obchodu služieb nachádzajúcu sa na parcele CKN XXXX/XX, administratívnej budovy nachádzajúcej sa na parcele CKN XXXX/XX, budovy technickej vybavenosti nachádzajúcej sa na parcele CKN XXXX/XX, inžinierske stavby nachádzajúce sa na parcele CKN XXXX/XX - zastavené plochy o výmere XX m² ako aj drobných stavieb a príslušenstva týchto stavieb, a to na základe GP 33/2010 zo dňa 29.10.2010.

Tento súd odôvodnení uvádzal, že navrhovateľ sa domáhal vlastníckeho práva na základe vydržania. Súdom mal za to, že podmienky vydržania splnené neboli, najmä prvá podmienka týkajúca sa dobromyseľnosti absentovala, nakoľko navrhovateľ už po uzavretí kúpnej zmluvy s organizáciou STAVING, š.p., mal vedomosť o tom, že vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na základe tejto zmluvy nenadobudol. O tom svedčí aj skutočnosť, že s tým istým účastníkom uzavrel dňa 22.5.1996 novú kúpnu zmluvu, ktorej predmetom boli tie isté nehnuteľnosti za tú istú cenu, na základe ktorej z rovnakých dôvodov nenadobudol právo vlastníctva k uvedeným stavbám. Predmetná zmluva nenadobudla účinnosť z dôvodu, že nespĺňala zákonom stanovené náležitosti, a preto kat. konanie bolo zastavené, o čom bol navrhovateľ riadne upovedomený. Súdom v tom prípade dôvodil, že navrhovateľ mal vedomosť o tom, že sa nestal vlastníkom nehnuteľností, keďže kat. úrad mu nepovolil vklad vlastníctva k

nehnutelnostiam. Napriek týmto skutočnostiam teda navrhovateľ tieto nehnuteľnosti užíval bez právneho dôvodu a navyše ich neoprávnene prenajímal ďalším osobám. Toľko v krátkosti z citovaného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava V. Tento rozsudok bol potvrdený rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave 3Co/376/2012. Krajský súd dal v plnom rozsahu za pravdu odporcom VODOTIKA, a.s., a VODOTIKA-MG, spol. s r.o. Voči týmto rozhodnutiam podal ešte aj dovolanie, pričom NS SR svojím rozhodnutím Cdo/169/2013 jeho dovolanie odmietol.

Súd dáva do pozornosti, že navrhovateľ týmto návrhom, ktorý podal na tunajší súd, sa prakticky domáhal toho, že tunajší súd určí, že kúpna zmluva je platná a aj žiadal, aby súd určil, že je vlastníkom nehnuteľností, o ktorých už rozhodol Okresný súd Bratislava.

Čo sa týka jeho zmeny návrhu v tom, aby súd určil, že je vlastníkom priemyselnej budovy na CKN XXXX/XX, budovy obchodu a služieb atď. sú zhodné tie isté stavby a budovy, ktoré boli premetom rozsudku Okresného súdu Bratislava V. 7C/253/2010, tak považoval súd tento návrh za irelevantný. O tomto jeho návrhu bolo právoplatne rozhodnuté. Je síce pravdou, že v konaní 7C/253/2010 žaloval spoločnosť VODOTIKA, a.s., a VODOTIKA-MG spol. s r.o. V terajšom konaní žaluje Stredoslovenské kameňolomy a štrkopiesky, štátny podnik „v likvidácii“. Na tomto mieste však súd podotýka, že svoju zmenu návrhu ohľadne určenia vlastníckeho práva v písomnom znení žiadnym spôsobom nezdôvodnil, a to na základe akého právneho titulu sa domáha určenia vlastníckeho práva k prezentovaným nehnuteľnostiam. Vlastníkom týchto nehnuteľností je nepochybne spoločnosť VODOTIKA, a.s., a VODOTIKA-MG spol. s r.o. V tomto smere nepreukázal navrhovateľ ani existenciu naliehavého právneho záujmu na určení vlastníckeho práva k týmto stavbám. Pokým by súd pristúpil doslova povedané na takúto „hru navrhovateľa“ a určil by, že je vlastníkom týchto nehnuteľností, budov, boli by dve rozhodnutia, kedy na základe jedného rozhodnutia by bola vlastníkom spoločnosť VODOTIKA a na základe druhého rozhodnutia samotný navrhovateľ. Toto je absolútne neprípustné. Nie je ani zrejmé, na základe akého dôvodu, už to súd opakuje, sa navrhovateľ domáha určenia vlastníckeho práva od samotného odporcu. Tento v tomto konaní nie je ani legitimovaný vystupovať v spore o určení vlastníckeho práva. Vlastníkom týchto nehnuteľností sú spoločnosti VODOTIKA. Pri takto formulovanom návrhu o určení vlastníckeho práva teda súd nezistil absolútne žiadny naliehavý právny záujem na strane navrhovateľa tak, ako to vyžaduje ust. § 80 písm. c/ O.s.p.

Jednak v tomto smere ohľadne určenia vlastníckeho práva svoj naliehavý právny záujem vôbec nezdôvodnil a po druhé určovacou žalobou sa domáha vlastníckeho práva od odporcu Stredoslovenské kameňolomy a štrkopiesky, štátny podnik „v likvidácii“. Stredoslovenské kameňolomy a štrkopiesky nie sú vlastníkami nehnuteľností. Súd návrh navrhovateľa v tomto smere považoval absolútne za zmaťochý. Je však potrebné konštatovať, že nepreukázal naliehavý právny záujem v tomto prípade.

Čo sa týka jeho návrhu o tom, aby súd určil, že kúpna predajná zmluva je platná, na tomto mieste súd uvádza nasledovné:

Kúpna zmluva uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom dňa 22.5.1996 vyžaduje v zmysle svojho článku VI. tejto kúpnej zmluvy na svoju účinnosť aj rozhodnutie katastrálneho úradu, teraz Okresného úradu, katastrálny odbor. Kúpna zmluva podľa názoru súdu nie je účinná vo vecno-právnom smere, pretože na účinnosť takejto kúpno-predajnej zmluvy ja potrebné rozhodnutie príslušného okresného úradu, katastrálneho odboru, o vklade takejto zmluvy. Táto kúpna zmluva nie je účinná ani v obligačnom smere. V danom prípade platí nevyvrátiteľná domnienka o odstúpení od zmluvy podľa § 47 ods. 2 O.z. Z ust. § 47 ods. 2 O.z. vyplýva, že, ak sa do troch rokov od uzavretia zmluvy nepodal návrh na rozhodnutie podľa ods.1/ platí, že účastníci od zmluvy odstúpili. Podľa § 47 ods. 1 O.z. , ak zákon ustanovuje, že k zmluve je potrebné rozhodnutie príslušného orgánu, je zmluva účinná týmto rozhodnutím.

Keď súd podrobil prieskumu uzavretú zmluvu, z tejto nepochybne vyplynulo, že táto bola uzavretá 22.5.1996. Je pravdou, že navrhovateľ podal príslušný návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, avšak príslušný okresný úrad, katastrálny odbor, jeho návrhu nevyhoviel. Súd sa teda musel striktnie pridržiavať vyššie citovaných ustanovení Obč. zákonníka, to znamená, že účastníci od tejto zmluvy odstúpili.

Súd dáva za pravdu navrhovateľovi, že tento si svoje povinnosť v plnom rozsahu splnil a zaplatil i kúpno-predajnú cenu. Vyplýva to aj z výpisov z účtov VÚB, ktoré boli do spisového materiálu doložené.

V tomto smere ešte súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Bratislava V. 7C/253/2010, z ktorého ešte vyplýva, že uvedený súd sa oboznámil aj z katastrálnym spisom, pričom z tohto vyplynulo, že 2.1.1997 bolo konanie o tomto návrhu na vklad prerušené a účastníci kúpnej zmluvy vyzvaní na odstránenie nedostatkov 30 dní pod následkom zastavenia konania. Napokon rozhodnutím dňa 9.7.1997, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.8.1997 bolo konanie o návrhu na vklad vlastníckeho

práva zastavené z dôvodu, že účastníci kat. konania neodstránili nedostatky návrhu, nepreukázali vlastníctvo k nehnuteľnostiam, z kúpnej zmluvy nebolo jasné, kto nehnuteľnosti kupuje atď. Toto rozhodnutie bolo účastníkom kúpnej zmluvy riadne doručené. Bratislavský rozsudok ešte spomínal, že k uzavretiu predmetnej zmluvy predchádzala kúpna zmluva medzi účastníkmi ešte zo dňa 9.10.1992, predmetom tejto zmluvy boli tie isté nehnuteľnosti za tú istú cenu. Táto kúpna zmluva podľa tvrdenia navrhovateľa nenadobudla účinnosť, nakoľko nebol povolený vklad vlastníckeho práv k týmto nehnuteľnostiam.

Súd na tomto mieste podotýka, že odporca žiadal na pojednávaní vypočuť aj svedka Ing. B. R., ktorý je bývalý likvidátor. V priebehu ďalšieho konania zoberal odporca svoj návrh ohľadom výsluchu svedka späť.

Súd napokon uzatvára, že čo sa týka prvého výroku žalobného návrhu, aby súd určil, že kúpna zmluva je platná, k tomuto súd už jednoznačne povedal, že vychádzal z ust. § 47 ods. 2/, t.z. je to bol navrhovateľ, ktorý nepodal od uzavretia zmluvy riadny návrh na rozhodnutie podľa ods. 1 citovaného zákona a má za to, že účastníci od zmluvy odstúpili. Na platnosť tejto zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi účastníkmi, je potrebné rozhodnutie príslušného orgánu v danom prípade okresného úradu, katastrálny odbor. Až týmto rozhodnutím sa stáva účastník zmluvy vlastníkom nehnuteľností. Keď tak navrhovateľ neučinil, má sa za to, že od tejto zmluvy účastníci odstúpili.

Čo sa týka druhého návrhu o určenie, že je vlastníkom týchto nehnuteľností, znova súd dáva do pozornosti už vyššie uvedené, že navrhovateľ sa domáha vlastníckeho práva, o ktorom už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava V. Navyše v tomto konkrétnom prípade nie je ani pasívne legitimovaný odporca na určenie takéhoto vlastníckeho práva, pretože vlastníkom týchto nehnuteľností sú spoločnosti VODOTIKA, a.s., a VODOTIKA, s.r.o. Pokým by súd aj rozhodol, že je vlastníkom týchto nehnuteľností voči odporcovi, katastrálny odbor by nikdy nemohol zapísať takto určené vlastnícke práva k nehnuteľnostiam, navyše v tomto smere, ako to už bolo povedané, navrhovateľ nepreukázal naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. Vzhľadom na uvedené potom súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodoval súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. V tomto konaní bol v plnom rozsahu úspešný odporca. Tento si vyčíslil trovy právneho zastúpenia nasledovne:

- 27.7.2013 prevzatie, príprava zastúpenia 559,33 eur,
 - 20.9.2013 písomné vyjadrenie sa vo veci samej 559,33 eur,
 - 25.5.2015 účasť na pojednávaní 559,33 eur,
 - 17.9.2015 účasť na pojednávaní 559,33 eur,
 - 14.12.2015 účasť na pojednávaní 559,33 eur
- Spolu 2,796,65 eur.

Účtoval si aj nasledovné režijné paušály:

- za úkony od 1.1.2009 do 31.12.2009 - 6,95 eur,
 - za úkony od 1.1.2010 do 31.12.2010 - 7,21 eur,
 - za úkony od 1.1.2011 do 31.12.2011 - 7,41 eur,
 - za úkony od 1.1.2012 do 31.12.2012 - 7,63 eur,
 - za úkony od 1.1.2013 do 31.12.2013 - 7,81 eur x 2,
 - za úkony od 1.1.2014 do 31.12.2014 - 8,04 eur,
 - za úkony od 1.1.2015 do 31.12.2015 - 8,39 eur x 3.
- Spolu režijný paušál 50,79 eur.

Odmena advokáta spolu s režijným paušál 2.812,27 eur bez DPH.

Okrem tohto si účtoval náhradu cestovného za cestu na pojednávanie:

- 25.5.2015 Bratislava - Žilina a späť 400km, základná náhrada za 1m/0,183 eur, spotreba paliva 7,6 litra /100km, cena na liter paliva 1,36 eur, spolu 114,514 eur,
 - 17.9.2015 Bratislava - Žilina a späť 400km, základná náhrada za 1m/0,183 eur, spotreba paliva 7,6 litra /100km, cena na liter paliva 1,26 eur, spolu 111,443 eur,
 - 14.12.2015 Bratislava - Žilina a späť 400km, základná náhrada za 1m/0,183 eur, spotreba paliva 7,6 litra /100km, cena na liter paliva 1,23 eur, spolu 114,44 eur.
- Náhrada cestovného za vykonané cesty spolu 336,40 eur.

Ďalej sú účtoval náhradu za stratu času:

- pojednávanie dňa 25.5.2015 Bratislava - Žilina a späť počet začatých polhodín 8, náhrada aj za začatú polhodinu 13,98 eur, 111,84,
- pojednávanie dňa 17.9.2015 Bratislava - Žilina a späť počet začatých polhodín 8, náhrada aj za začatú polhodinu 13,98 eur, 111,84
- pojednávanie dňa 14.12.2015 Bratislava - Žilina a späť počet začatých polhodín 8, náhrada aj za začatú polhodinu 13,98 eur, 111,84.
Spolu trovy za náhradu za stratu času 335,52 eur.

Odmena advokáta a jeho výdavky + cestovné 3.147,79 eur.

Okrem toho si účtoval aj 20% DPH z celkovej sumy odmeny advokáta aj náhradu cestovného 629,56 eur.

Odmena advokáta, jeho výdavky aj cestovné aj s DPH 3.777,35 eur. K tomu treba prirátat' ešte náhrada za stratu času bez DPH t.j. 3.484,19 eur, z toho 20% DPH je 696,84 eur, spolu teda 4.181,03 eur.

Súd preskúmal takto vyčíslené trovy právneho zastúpenia a konštatoval, že tieto boli vyčíslené v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov a priznal ich tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).